

der mangler en Station. Der vil altsaa blive en stor Trafik dels med Tørv og dels — da der vil blive dyrket Korn og Græs — med Foderstoffer, som der vil blive mere og mere Efterspørgsel efter. Kort sagt, Trafikken vil vældigt forøges, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil skønne, at det at opdyrke nyt Land, at indvinde nyt Terrain i vort Fædreland, er en Tanke, vi paa ingen Maade maa lade ligge brak. Vi ere blevne beskaarne nok, men derovre ligge endnu store Stykker Land, som egne sig til at frugtbargøres og kunne blive det med en forholdsvis lille Bekostning. Man maa ikke se paa, om det, set fra Banens Side, direkte vil kunne betale sig at lægge en Station der — det tror jeg nu for øvrigt, at det vil gøre — men man maa tænke paa, at selv om det ikke skulde kunne betale sig direkte, vil den indirekte Vinding være stor, og at vi ikke kunne forsvare at lade disse Landstrækninger ligge udyrkede hen. I øvrigt vil Trafikken sikkert kræve, at der ogsaa bliver et Skiftespor der. Nu er det saaledes, at Togene mellem Randers og Faarup ofte forsinkes, idet de maa holde urimeligt længe, men hvis der var Station ved Bjerregrav og der kom et Skiftespor her, hvor Togene kunde krydse, vilde det hjælpe paa Trafikken. Alt taler altsaa for, at denne Station bør oprettes, og jeg haaber derfor, at Ministeren vil overvinde Generaldirektørens hittidige Vægring, og at det altsaa nu bliver til Alvor, at vi faa denne Station. Alt taler, som sagt, derfor, og efter det Kendskab, jeg har til den højtærede Indenrigsminister, er jeg overbevist om, at han vil sætte alt ind paa, at vi faa den. Med disse Ord vil jeg anbefale Indstillingen til det høje Tings Velvilje.

Sloth: Den ærede Ordfører mente, at jeg havde bebrejdet ham og Flertallet deres forandrede Stilling over for det af mig indbragte Andragende (Nr. 47). Han søgte at drage Grænserne saa snævre som muligt mellem Flertallets Stilling i 1895—96 og nu. Den ærede Ordfører har slet ikke Grund til at drage disse Grænser, for jeg har ikke været blind for, at mellem 1895—96 og i Aar ligger Ministerens Erklæring angaaende den økonomisee Side af Sagen, og at der kun er en kort Afstand mellem Stationen og Skiftespoeret. Jeg har ikke bebrejdet Flertallet noget. Jeg har kun som den naturlige Defensor for den paagældende Egn søgt at fremlægge Sagen saa udførligt, som det har

været mig muligt, for det høje Ting, og det tror jeg, at alle ere enige om, at Forholdene ikke ere, som de burde være, ligesom de fleste vistnok ere enige om, at det var ønskeligt, at der kunde ske en Forandring deri. Det fremgaar ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelser, idet han beklagede den vedkommende Egn, og i denne Beklagelse ser jeg et Haab om, at man fra alle Sider her i Salen vil ordne denne Sag, naar den en Gang senere kommer til Tinget. I den Henseende kan jeg heller ikke andet end sige den højtærede Minister Tak for hans velvillige Udtalelser om at ville undersøge Forholdet. Efter de i Øjeblikket foreliggende Forhold kan jeg ikke vente mig noget gunstigere Svar af den højtærede Minister. Jeg vil derfor bringe ham min Tak, og idet jeg med det samme takker det ærede Mindretal, fordi det har bragt Sagen frem her i Tinget, anmoder jeg om, at Sagen ikke maa komme til Afstemning.

Neergaard: Jeg skal af Hensyn til den sidste ærede Talers Udtalelser og til de velvillige Ord, der bleve sagte fra den højtærede Minister om Sagen, tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 12 er tagen tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager den? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Bønløkke: Da jeg saa Indstillingerne fra Finansudvalget, var jeg godt tilfreds med Punkt 14, der gaar ud paa at henvise til Ministeren et Andragende angaaende en Tunnel under Falkoneralleens Baneoverskæring. Men jeg skal ikke nægte, at jeg blev noget overrasket, da den ærede Ordfører i Dag fik Ordet og forklarede, hvad der mentes dermed. Der siges nemlig en Tunnel, men der menes en Bro over Banen, og det er jo klart, at en Bro over Banen er meget besværligere at benytte end en Tunnel, eftersom der i det mindste vil føre dobbelt saa mange Trappetrin op til Broen som ned i Tunnelen. Nu sige de Herrer eller egentlig den meget ærede Minister, at denne Tunnel vil blive kostbar; den vil koste ca. 48,000 Kr., og disse Penge ere spildte, siger den ærede Minister, naar Banelegemet dérude en Gang hæves saa højt, at der kan køres under det. Det er sandt. Det skal indrømmes, at det vil være Tilfældet, naar den Tid kommer, men naar dette Tidspunkt naas, det ved hverken